

ศิลปะและวัฒนธรรม.....จรรโลงชาติ

ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นสื่อเชื่อมประสานและร้อยสายใยทางสังคมในทุกระดับอย่างไม่แบ่งแยก ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางชนชั้น และเติมเต็มช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นไครยากหรือดีมีหรือจน ก็สามารถส่งผ่านความปรารถนาดีต่อกันและกันได้ผ่านศิลปะและวัฒนธรรม ในฐานะกัลยาณมิตร

นอกจากนี้ การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะและวัฒนธรรมภายใต้บริบท เงื่อนไขและกลไกที่เหมาะสม ยังช่วยก่อให้เกิดการรวมกลุ่มกันของศิลปิน จากกลุ่มกลายเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็ง เสริมหนุนต่อยอดองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน ท้ายที่สุดกลายเป็น "ภูมิปัญญาร่วม" ที่ส่งต่อจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

ศิลปะและวัฒนธรรม ช่วยรักษาบาดแผลอันเกิดจากความขัดแย้งและร้าวฉานของสังคม เสริมสร้างความมุ่งมั่น เข้มแข็ง บนพื้นฐานของสัมมาทิฐิ พื้นฟู "ความสุข" หรือสภาวะของบุคคลและสังคมในทุกมิติผ่านพื้นที่การเรียนรู้ต่างๆ ทั้งพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง เช่น พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ หอภาพยนตร์ ศูนย์วัฒนธรรม ฯลฯ พื้นที่สาธารณะทั่วไป เช่นลานวัด ลานกีฬา หอประชุมโรงเรียน สวนสาธารณะ ฯลฯ และพื้นที่สื่อ ทั้งสื่อมวลชน สื่อใหม่สื่อโลกออนไลน์

ศิลปะวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญของการรักษาบรรทัดฐานทางสังคม เช่น ระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม การอยู่ร่วมกันอย่างวิญญูชน และเป็นเครื่องมือการเยียวยาและแก้ปัญหาต่างๆ อาทิ ความรุนแรง อาชญากรรม การติดเหล้า ติดการพนัน ติดเกม ฯลฯ เป็นต้น อันจะนำมาซึ่งการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบ ร่มเย็น และสันติ

คัดลอกจาก สมุดปกขาว หนังสือแจกในเวทีสัมมนา การรับฟังและสร้างการมีส่วนร่วม นโยบายปฏิรูปศิลปะและวัฒนธรรม โดยคณะกรรมการธิการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรมและศาสนา

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

27 สิงหาคม 2558